

Raming der voor de Eerste Kamer in 2002 benodigde uitgaven, alsmede aanwijzing en raming van de ontvangsten

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 3 april 2001

De Huishoudelijke Commissie heeft met belangstelling kennis genomen van de vragen van de fractie van het CDA, die zijn gesteld naar aanleiding van de Raming voor 2002.

De antwoorden op de vragen luiden als volgt:

1. De Eerste Kamer heeft geen eigen beleidstaken of programma's. Voor de controletaak van de regering zijn de te verwachten prestaties moeilijk te formuleren. De doeleinden die worden beoogd met «van beleidsbegroting tot beleidsverantwoording» om meer inzicht te geven in de resultaten van beleid, zijn dientengevolge niet van toepassing de op Eerste Kamer. Het werk (dus de performance) van de Kamer wordt grotendeels gedictieerd door het aantal wetsvoorstellen en de kwaliteit daarvan. De Kamer levert niet uit eigen beweging prestaties. Het doel van de ambtelijke diensten van de Eerste Kamer, zoals omschreven in de raming 2002, kan niet tevoren autonoom door de organisatie worden bepaald.
2. De taakomschrijving van de Eerste Kamer wordt in een document als de raming beknopt gehouden. Er is bewust gestreefd naar een beperkte opsomming, waarbij door de vermelding van het feit dat het in het bijzonder om de welgenoemde taken gaat, recht is gedaan aan de omstandigheid dat in laatste instantie ieder Eerste-Kamerlid zelf de inhoud van zijn taak bepaalt.
3. Vergoedingen Voorzitter en leden Eerste Kamer zijn gebaseerd op de Wet van 18 mei 1995 tot regeling van de vergoeding voor de werkzaamheden, vergoeding secundaire voorzieningen en de kostenvergoedingen. Bij de voorbereiding van de herziening materiële rechtspositie leden Eerste Kamer werd de werkgroep «Materiële rechtspositie Eerste-Kamerleden» ingesteld. Deze werkgroep heeft zich toen tevens gebogen over de in de Kamer levende wens een vergoeding toe te kennen voor het bijwonen van vergaderingen in internationaal verband. De werkgroep heeft aan die wens geen gehoor gegeven, zij vreesde namelijk dat het openstellen van een vergoedingsregeling voor vergaderingen in internationaal verband, afbreuk

zou doen aan de cohesie van de voorgestelde regeling. De Huishoudelijke Commissie is bereid deze kwestie opnieuw aan de orde te stellen. Een vergelijking met leden van de Tweede Kamer wijst immers uit dat deze wanneer zij – zoals ook van de Eerste-Kamerleden die lid zijn van de delegatie naar de Parlementaire Assemblee van de Raad van Straatsburg bijwonen, hun schadeloosstelling als Tweede-Kamerlid wordt doorbetaald tijdens de periode dat zij daar zijn. Leden van de Eerste Kamer zijn daar – op één dag na – geheel voor eigen rekening aanwezig, los van de vergoeding van reis- en verblijfkosten. Ook voor alle andere verplichtingen als lid van de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa door het jaar heen (rapporteurschappen, commissievergaderingen) krijgen de Eerste-Kamerleden geen enkele vergoeding, terwijl zij daar hetzelfde werk doen als hun Tweede-Kamercollega's in dezelfde delegatie die een schadeloosstelling ontvangen over de bestede dagen. Dit kan inderdaad als onbillijkheid worden gezien. Bij een nader onderzoek zullen dan ook de gevolgen onder ogen moeten worden gezien van afvaardigingen namens de Eerste Kamer naar andere internationale bijeenkomsten. Voor reis- en verblijfkosten in verband met participatie in activiteiten van de Raad van Europa/Assemblee van de West-Europese Unie, Noord-Atlantische Assemblee en de Assemblee van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa is een apart Reisreglement delegaties naar internationale assemblees van toepassing. Voor de IPU, COSAC en de Conventie belast met de opstelling van een ontwerp-handvest van de grondrechten van de Europese Unie geldt het reisbesluit-buitenland. De kosten van waarnemingsmissies bij verkiezingen worden, in voorkomende gevallen, vergoed door het ministerie van Buitenlandse Zaken. Voor de deelname aan ontvangsten van staatshoofden en regeringsleiders en buitenlandse volksvertegenwoordigers wordt als inbegrepen in de vergoeding voor de werkzaamheden leden Eerste Kamer, ten bedrage van f 43 296,- per jaar, beschouwd. Een lid van de Staten-Generaal bepaalt uiteraard zelf het tijdsbeslag dat met zijn werkzaamheden als zodanig is gemoeid. Noch voor Tweede-Kamerleden, noch voor Eerste-Kamerleden kan in algemene zin worden vastgesteld dat het om een qua tijdsbeslag nauwkeurig bepaalde functie gaat. Dat betekent dat het tijdsbeslag op grond waarvan een schadeloosstelling c.q. vergoeding wordt bepaald, altijd in zekere zin arbitrair zal zijn.

Korthals Altes (voorzitter)

Boorsma

Jurgens

De griffier,

Balje